

cor i cobla | cantiga i sant jordi

Espriu coral

► **Programa:** Obres de Joaquim Serra, Josep Solà, Lluís Lloansí, J.M. Serracant, J.J. Blay, Bernat Vivancos i Rafael Ferrer per la Cobla Sant Jordi, les Corals Cantiga, Briançó i Agrupació Cardedeuena, dirigides per Josep Prats.
Lloc i dia: Cicle Cobla, Cor i Dansa. Palau de la Música, 17 de març.

JORDI MALUQUER

La novetat era la primera audició sencera de *Les cançons d'Ariadna* sobre poemes de Salvador Espriu del jove i llorejat compositor Bernat Vivancos, que sembla que serà el nou director de l'Escolania de Montserrat. L'obra, *a cappella*, va ser interpretada per la Coral Cantiga, i reflecteix un moment compositiu de l'any 1999, quan Vivancos deixava fluir una inspiració molt directa sense l'enriquiment i la complexitat tècnica del seu darrer període tal com vam apreciar en l'estrena de *Blau* en la temporada de l'OBC que li va dirigir el desembre passat Hans Graf. En l'obra que comentem, els poemes *Bell misteri de la soledat de Sinera* i *Caribdis* ens van semblar especialment reeixits.

El concert va començar de la millor manera possible amb una sardana de Joaquim Serra *Sota els pins del Pujolet*, composta en la seva darrera etapa a Castellterçol, d'una plenitud sonora i grandesa melòdica excepcionals, meravellosament interpretada per la Cobla Sant Jordi, que va tocar aquesta sardana i les dues que van seguir, *Un dia de març* de Josep Solà i *Dues roses i un clavell* de Lluís Lloansí, com s'acostumen a interpretar, o sigui, sense director. L'altra vessant, el que és música per a cobla, sí que necessita director i, en aquest cas, Josep Prats va dirigir la inspirada *De la llum i la tramuntana*, de Josep Maria Serracant sobre un poema d'una obra més extensa, de Jordi Roca i Tubau, i també una *Sinfonietta* de Joan Josep Blay que donava molt paper a la percussió, especialment reeixida en l'*Andante* central. A la mitja part un grup de jovent que creien que anaven a un concert coral i que per a ells sentir una cobla en una sala de concert era una novetat comentaven les obres sentides. «A mi m'ha agradat la de James Bond» deia una noia, referint-se a *Un dia de març*.

A la segona part, després de *Les cançons d'Ariadna*, s'hi va reincorporar la cobla i a la Coral Cantiga s'hi van afegir la Coral Briançó de Sant Celoni i l'Agrupació Coral Cardedeuena per interpretar *De la terra, del mar: un cant a Barcelona* (1981) de Rafael Ferrer sobre un text de Miquel Costa i Llobera. És una obra amb pretensions èpiques, que recorre explícitament, en un dels seus trams, a la cançó popular *La dama d'Aragó*. Ens va semblar poc homogènia malgrat els moments brillants i espectaculars que ofereix. Com a bis se'ns va obsequiar amb la *Dansa de Castellterçol* per a cor i cobla en versió de Joaquim Serra.